

PORODZICIELKA (6) *sb f*

Oba o oraz a jasne; -ciel- (3), -ciél- (1); -ciel- SiebRozmyśl; -ciel- : -ciél- OpecŻyw (2:1).

sg N porodzielka (3). ◇ V porodzielko (3).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Ta, która urodziła; matka (o Maryi, matce Jezusa) [w tym czyja (5): ai poss (3), G sb (2)] (6) : PatKaz III 106v; O Naświętsza dziewico/ błogofławiona porodzićielko páná nálezego Iezufá Kryftufá SiebRozmyśl G2.

*Wyrażenie: »(święta) boża porodzielka« = *deipara virgo Murm* [szyk 2:1] (3): Pozdrowiona bądź święta boża porodzielko. *OpecŻyw* 164, 172; *Murm* 1.*

*a. W funkcji tytułu, miana (1) : Oneycij daię fynda mego iedinego/ aby iemu matką była/ iemużem iá ocietz/ daię iey ijmię porodzielka/ wślakoż oftanie w tzałoftzij iey czyftota dziewiczą. *OpecŻyw* 7.*

Synonim: matka.

Cf **BOGARODZICIELKA, RODZICA, RODZICIELKA, RODZICZKA**

MN